

¹¹/₃ (L. Sp. 1554). *Loven stadfæstet 29. Marts 1939.* (Lov-Tid. Nr. 148).

Efter at der tidligere gentagne Gange havde været gjort Forsøg paa en samlet Revision af den københavnske Byggeslovgivning, nedsatte Københavns Kommunalbestyrelse i 1929 et *Fællesudvalg* til Overvejelse af forskellige i Forbindelse med *Bygningstilsynet* staaende Forhold. Det første Resultat af Fællesudvalgets Arbejde var et Forslag til *et fælles Bygningsreglement for de indlemmede Distrikter*, Valby, Brønshøj og Sundbyerne, der stedse har været undtaget fra den hidtil gældende københavnske Bygningslov af 12. April 1889. Dette Forslag til fælles Bygningsreglement afgaves den 12. Februar 1930, vedtoges af Borgerrepræsentationen den 27. s. M. og stadfæstedes af Indenrigsministeriet den 29. April s. A. Den 17. Juni 1931 fremsatte Fællesudvalget et Forslag til en delvis Nyordning af *Bygningsvæsenets Administration*. Dette Forslag vedtoges af Borgerrepræsentationen den 24. September 1931 og traadte i Kraft den 1. April 1932. Senere har Fællesudvalget beskæftiget sig med det Forslag til *Ændring af Ekspropriationsbestemmelserne* i Bygningslovens § 14, der gennemførtes som Lov Nr. 173 af 16. Maj 1934. Endelig forelaa i December 1937 fra Fællesudvalget et Forslag til *Byggeslov* for Staden København, ved hvis Udarbejdelse Fællesudvalget havde været bistaaet af et Tjenestemandsudvalg, hvori ogsaa Akademisk Arkitektforening, Dansk Ingeniørforening og Indenrigsministeriet var repræsenteret. Forslaget blev i Januar 1938 vedtaget af Kommunalbestyrelsen, og Indenrigsministeriet udarbejdede saa paa Grundlag heraf et Lovforslag, som vedtoges af Rigsdagen efter at være ændret noget paa en Række Punkter.

Kommunalbestyrelsens Forslag.

I de meget udførlige Bemærkninger, som ledsagede Kommunalbestyrelsens Lovforslag, gjordes der indledningsvis Rede for de Forhold, der havde ført til Forslagets Udarbejdelse, og for Hovedprincipperne i den tilsigtede Nyordning.

Det omtales heri, at København i 1856 fik sin første samlede Bygningslov, et for sin Tid baade værdifuldt og dygtigt Arbejde, der havde bevist sin Levedygtighed ved, at Loven »indtil denne Dag faktisk har dannet Grundlaget for den københavnske Bygningslovgivning, hvis bærende Grundprincipper og systematiske Opbygning stadig har deres Forbillede i Loven af 1856«. Da Købstæderne den 30. December 1858 fik en tilsvarende Lov, byggedes denne ogsaa op paa det i København lagte Grundlag. Der var imidlertid den væsentlige Forskel, at den københavnske Lov ikke som Købstadloven indeholdt en Bestemmelse, der gjorde det muligt ad